

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група СРПСКИ ПОКРЕТ ДВЕРИ – ПАТРИОТСКИ БЛОК
05. септембар 2022. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 107. став 1. Устава Републике Србије, члана 40. став 1. тачка 1) Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС”, 9/2010) и чланова 150. ст. 1 и 190. ст. 1 Пословника Народне скупштине, подносимо **ДЕКЛАРАЦИЈУ О ЗАБРАНИ ПРОПАГАНДЕ ХОМОСЕКСУАЛИЗМА И ТРАНСРОДНОСТИ МАЛОЛЕТНИМ ЛИЦИМА**, с предлогом да се узме у претрес.

Народни посланици:

Мр Иван Костић

Бошко Обрадовић

Проф. др Тамара Миленковић Керковић

Милован Јаковљевић

Радмила Васић

Борко Пушкић

ПРЕДЛОГ

Позивајући се на Устав и законе Републике Србије, као и на Универзалну декларацију о људским правима Уједињених нација и Конвенцију УН о правима детета, који су изричито када су брак, породични односи и заштита физичког и психичког здравља деце у питању, и где се децидно каже:

да се „Брак закључује на основу слободно датог пристанка мушкарца и жене пред државним органом“, Устав Србије, члан 62. став 2,

да „Република Србија подстиче родитеље да се одлуче на рађање деце и помаже им у томе“, Устав Србије, члан 63. став 2,

да „Деца уживају људска права примерено свом узрасту и душевној зрелости“, Устав Србије, члан 64. став 1,

да су „Деца заштићена од психичког, физичког, економског и сваког другог искоришћавања или злоупотребавања“, Устав Србије, члан 64. став 3,

да „Родитељи имају право и дужност да издржавају, васпитавају и образују своју децу и да су равноправни у томе“, Устав Србије, члан 65. став 1,

да „Породица, мајка, самохрани родитељ и дете у Републици Србији уживају посебну заштиту, у складу са законом“, Устав Србије, члан 66. став 1,

да је „Брак је законом уређена заједница живота жене и мушкарца“, Породични закон, члан 3. став 1,

да „Родитељско право припада мајци и оцу заједно“, Породични закон, члан 7. став 1

да „Брак склапају два лица различитог пола давањем изјава воље пред матичарем“, Породични закон, члан 15

да је „Брак је ништаван ако су га склопила два лица истог пола“, Породични закон, члан 31,

да „Мајка детета јесте жена која га је родила“, Породични закон, члан 42,

да „Родитељи имају право и дужност да са дететом развијају однос заснован на љубави, поверењу и узајамном поштовању, те да дете усмеравају ка усвајању и поштовању вредности емоционалног, етичког и националног идентитета своје породице и друштва.“ Породични закон, члан 70,

да „Пунолетни мушкарци и жене, без икаквих ограничења у погледу расе, држављанства или вере, имају право да склопе брак и да заснују породицу. Они су равноправни приликом склапања брака, за време његовог трајања и приликом његовог развода“, Универзална декларација о људским правима Уједињених нација, члан 16. став 1,

да је „Породица природна и основна групна јединица друштва и има право на заштиту од стране друштва и државе“, Универзална декларација о људским правима Уједињених нација, члан 16. став 3,

да „Родитељи имају првенство да бирају образовање за своју децу“, Универзална декларација о људским правима Уједињених нација, члан 26,

да се „Државе чланице старају да институције, службе и установе које су одговорне за бригу или заштиту деце буду у складу са стандардима које су утврдили надлежни органи, посебно у области сигурности и здравља и броју и подобности особља, као и стручног надзора“, Конвенција УН о правима детета члан 3. став 3,

те да „Подстичу развој одговарајућих смерница за заштиту детета од информација и материјала који штете његовом добру, имајући у виду одредбе чл. 13. и 18.“, Конвенција УН о правима детета, члан 17. став (е),

Сходно овим одредбама Устава Републике Србије, Породичног закона, Универзалне декларације о људским правима Уједињених нација и Конвенције УН о правима детета, које јасно обавезују институције Републике Србије да чувају породицу као заједницу искључиво мушкарца и жене, али и да чувају малолетна лица од свих негативних утицаја који утичу на њихово здравље и развитак,

С обзиром да деца и млађа малолетна лица уживају заштиту и немају претпостављену способност расуђивања о својој сексуалности, репродуктивним способностима и правима, и нису у стању да сами направе механизам за одбрану од негативних информација, већ је то обавеза друштва и њихових родитеља,

С обзиром да перманентно траје напад на малолетнике путем агресивног наметања идеологије „нових људских права” у јавној сфери, медијским и интернет садржајима у којима се хомосексуализам и трансродност представљају као нормалан и привлачан образац понашања,

С обзиром да су традиционалне верске заједнице које чине 94% грађана Србије против легализације хомосексалних бракова и трансродности јер се коси са њиховим изворним учењем о браку као заједници мушкарца и жене, и биолошком полу,

Имајући у виду да је у јавности све присутнија пропаганда хомосексуализма, бисексуализма, промене пола и трансродности код малолетника која трајно може да наштети идентитету младих и јавном здрављу целокупне нације,

Те да је брига за опстанак нације много важнија од пропаганде „нових људских права” која су у Србији већ заштићена јер закон забрањује сваки вид дискриминације у друштву,

Како бисмо зауставили демографску катастрофу друштва и вишедеценијску белу кугу у Србији, која прети да са просечном старошћу становништва од 43,3 године врло брзо можемо постати најстарија нација у Европи,

Народна Скупштина Републике Србије доноси:

ДЕКЛАРАЦИЈУ О ЗАБРАНИ ПРОПАГАНДЕ ХОМОСЕКСУАЛИЗМА И ТРАНСРОДНОСТИ МАЛОЛЕТНИМ ЛИЦИМА

Народна скупштина изражава став да је потребно законом забранити пропаганду хомосексуализма и трансродности малолетним лицима и то на следећи начин:

1. Забранити пропаганду нетрадиционалних сексуалних односа међу малолетницима, изражена у ширењу информација у медијима, интернету, друштвеним мрежама и јавном простору.

2. Забранили пропаганду хомосексуализма у циљу формирања нетрадиционалних сексуалних ставова међу малолетницима.
3. Забранили пропаганду привлачности нетрадиционалних сексуалних односа ради очувања здравља и развоја малолетних лица.
4. Забранили пропаганду о друштвеној еквиваленцији и природности и традиционалних и нетрадиционалних сексуалних односа.
5. Забранили наметање информација о нетрадиционалним полним односима који изазивају интересовање код деце за такве односе.
6. Забранили садржаје који промовишу одступање од биолошког полног идентитета и промену пола међу малолетницима.
7. Забранили одржавање „геј парада“ у Србији у наредних 100 година, што треба потврдити на народном референдуму.

Народна скупштина сматра да је потребно урадити и следеће:

1. Законом успоставити правни амбијент и институционални систем који гарантује очување и заштиту биолошког пола и идентитета детета.
2. Законом предвидети кажњавање правних и физичких лица која јавно промовишу нетрадиционалне сексуалне односе и промену пола код малолетника.
3. Зауставити било какав вид пропаганде и афирмисања хомосексуалног и трансродног садржаја у наставним плановима и програмима за основне и средње школе у Србији.
4. Финансијским и пореским мерама Владе Србије поставити про-породичну и про-наталитетну политику као приоритет при планирању буџета Републике Србије.
5. Поставити политику демографског опстанка и развоја Србије за главни циљ нове Владе Републике Србије.
6. Одредити нови празник „Дан породице“, који треба да се обележава сваке године 21. септембра као државни празник и нерадан дан.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I УСТАВНИ ОКВИР

Уставни основ за доношење ове декларације садржан је у одредби чл. 99. ст. 1. тачка 7. Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије, као и у чл. 8. ст. 1. Закона о Народној скупштини, којим је, између осталог, прописано да Народна скупштина доноси декларације.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ДЕКЛАРАЦИЈЕ

Полазећи од Устава Републике Србије да су држава и родитељи у обавези да чувају психичко и физичко здравље малолетника, неопходно је да Народна Скупштина Републике Србије усвоји ову декларацију која би била први корак у доношењу низа законских решења којима би се трајно забранила пропаганда нетрадиционалних сексуалних односа и промене пола међу малолетним лицима у нашем друштву.

Овом декларацијом подносилац жели да обавезе државне институције, првенствено Владу Србије, да се што пре измене поједини закони и усвоје нови у циљу заштите малолетних лица од садржаја који негативно утичу на њихово здравље и развитак.

Сведоци смо да се последњих година врши насилна агитација од стране појединих домаћих и страних центара моћи, политичких странака, невладиних организација, медијских и интернет сервиса, која пропагира сексуалне односе који су у супротности са нашим традиционалним моралом и хиљадугодишњом хришћанском културом.

Параде „поноса“ које се сваке године одржавају у Београду и другим градовима Србије не помажу побољшању права мањина, али су зато унеле велики немир и несигурност међу већинским и породично оријентисаним грађанима, што може да доведе до озбиљних безбедносних проблема у Србији.

Власт у Републици Србији би требало да питање одржавања таквих манифестација, које вређају јавни морал и троше милионе евра који се издвајају из буџета Србије за одржавање истих, стави на изјашњавање на референдуму и чује став грађана на ту тему.

Већина учесника тих манифестација врше пропаганду за нетрадиционалне сексуалне односе заборављајући чињеницу да крше Устав Србије и Закон о јавном окупљању, који јасно налажу да овакве манифестације буду забрањене због вређања јавном морала или угрожавања јавног здравља и безбедности грађана Србије. На тај начин крши се и члан 46. став 2. Устава Републике Србије који гласи: „Слобода изражавања може се законом ограничити, ако је то неопходно ради заштите права и угледа других, чувања ауторитета и непристрасности суда и заштите јавног здравља, морала демократског друштва и националне безбедности Републике Србије“. Такође и члан 54, став 4 Устава Републике Србије каже да: „Слобода окупљања може се законом ограничити само ако је то неопходно ради заштите јавног здравља, морала, права других или безбедности Републике Србије“. Закон о јавном окупљању члан 8. став 1 ограничава слободу кретања „када постоји угрожавање безбедности људи и имовине, јавног здравља, морала, права других или безбедности Републике Србије.“ Ово је више него довољан разлог да се све наредне тзв. „Параде поноса“ законом забране и да се у што скоријем времену донесе Закон о забрани пропаганде хомосексуализма и трансродности малолетним лицима у Србији по угледу на међународну правну праксу из Русије и Мађарске, где је законом забрањена било каква пропаганда хомосексуализма и промене пола међу малолетним лицима.

Медији и интернет портали преплављени су садржајима који пропагирају хомосексуализам и трансродност, тако да су они доступни деци у сваком моменту током целог дана. Родитељи који желе да васпитавају децу у складу са својим уверењима су са правом забринуте и огорчени насилним наметањем оваквих садржаја малолетним лицима без њиховог одобрења. Због тога је неопходно да се што пре усвоје измене и допуне Закона о информисању, кроз које би се додали нови чланови који дефинишу забрану пропаганде хомосексуализма и трансродности у свим медијским садржајима и јавном простору. Превентивно је неопходно изменити и Породични закон, где би се јасно дефинисало да се биолошки полни идентитет детета од рођења не може мењати. Емитовање забрањених садржаја са тематиком пропаганде хомосексуализма и трансродности треба законом казнити и то строгим новчаним казнама и затворским санкцијама.

Предложеном Декларацијом се ствара основа да Народна скупштина Републике Србије новим законским решењима испоштује већинску вољу грађана Србије и постави темеље за једну дугорочну про-породичну и про-наталитетну политику која ће имати за циљ биолошки и морални развој нашег друштва и државе.

III ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ДЕКЛАРАЦИЈЕ

За спровођење ове декларације нису потребна додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.